

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt I. De Alcorani institutione, & quis fuerit hujus legis author & inventor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

PRIMA PARS, DE CONFUTATIONE ALCORANI.

CAPVT I.

De Alcorani institutione, & quis fuerit hujus legis author & inventor.

Alcorani legem latam fuisse à vito iniquo, rapaci, mæcho, homicida, falso Propheta, revelationibus, imposturis, crudelitate, & alijs flagitijs, fallacijs & erroribus referto, clarissimè apparet legenti ejusdem Mahometi vitam, à gravissimis authoribus conscriptam. Ex quibus omnibus doctissimè Cardinalis Turrecremat. c. 1. *contra errores Mahometi* pulchrè ejus mores, vitamque describit his verbis:

Beatus, inquit, Evangelista in Apocal. describens tribulationes Ecclesie, Mahometi, & suorum futuram persecutionem prædicens, eam sequentibus verbis Apoc. 13. cap. proponit: Vidi aliam bestiam ascendentem de terra, & habebat cornua duo similia Agni, & loquebatur sicut Draco, & potestatem prioris bestie omnem faciebat in conspectu eius, & fecit terram, & habitatores in ea, adorare bestiam primam, cujus curata est plaga mortis, & fecit signa magna ut etiam ignem de celo faceret descendere in terram, in conspectu omnium hominum, & seduxit habitantes in terra, propter signa, quæ sunt data illi facere in conspectu bestie, dicens habitatoribus in terra, ut faciant imaginem bestie, quæ habet plagas gladij, & datum est illi, ut daret spiritum imagini bestie, & ut loqueretur in voce bestie & faceret, ut quicumque non adoraverit imaginem bestie, occidatur. In quibus verbis Mahometus inter omnes hæreticos à fidelibus maximè venit execrandus, octo nominibus.

Primo, quia fuit scelestissimæ vitæ, unde dicitur, Vidi aliam bestiam.

Secundo, quia fuit prædo cupidissimus, unde dicitur, ascendentem de terra.

Tertio, quia simulator sanctitatis pessimus, unde dicitur, & habebat cornua duo similia Agni.

Quarto, quia fuit in doctrina virulentissimus, hinc ipsi convenit, Et loquebatur sicut Draco.

Quinto, quia fuit in malis operandis studiosissimus; hinc rectè dicitur, Et potestatem prioris bestie omnem faciebat.

Sexto, quia fuit temerarius & arrogantissimus; unde convenienter, fecit terram, & habitatores in ea adorare bestiam.

Septimo, quia fuit seductor periculosissimus, benè ipsi appropriatur, Et fecit signa magna.

Octavo, quia fuit Tyrannus crudelissimus unde dicitur, quicumque non adoraverit imaginem bestie, occidatur.

Describitur ergo Mahometus primo vir à scelestissimus, cum subjungitur: *Vidi aliam bestiam*, videlicet, Mahometum vitam voluptuosam (quæ bestialis dicitur à Philosopho primo Ethicorum) ducentem. Nam fuit tanto libidinis ardore succensus, ut se jaceret super XL. homines virtutem generativam, & potestatem coëundi divinitus concessam habere, & præterea concubendi cum omnibus mulieribus, quæ se ei prostituere vellent gratis, habuit ipse 15. uxores, & 2. ancillas.

Secundo describitur prædo avarissimus, his verbis, *Ascendentem de terra*: quia per mercationes & rapinas ascendit de paupertate ad divitias. Mahometus enim utroque parente orbatus, sub Manophi Avunculi sui tutela pueritiæ annos agebat; Idolorum tunc temporis cultui cum universa gente Arabum interveniens. Post aliquot autem annos mercenarius factus viduæ cujusdam Cadigæ camelis agendis præfectus est, cum quibus in Syriam, aliasque regiones proficiscens, innumera commisit latrocinia: tandem suæ Dominiæ conjungo potius, rebus & nomine auctus est: atque ita de ignobili & egeno in divitem & famosum evectus. Et quia avaritia, ut dicit Ambrosius, quo plus ascenderit, eo ad altiora festinat, in tantam prorupit superbiam, ut regnum Arabum sibi polliceretur, nisi suos timere contribules, quod eum pro Rege non tenerent, cum ipsi essent illo majores.

Tertio, describitur, ut simulator sanctitatis, *Habens nimirum duo cornua similia Agni*, id est, Christi; cujus duo cornua dicitur Prophetia & novæ legis latio, unde Luc. 7. *Propheta magnus surrexit in nobis*. Mahometus autem videns sibi ad regnum usurpandum vires deesse, dolo usus est; ut qui Rex esse non poterat, Prophetam se simularet, legemque sibi à Deo revelatam mentiretur, ut *infra* favente Deo ostendemus.

Quarto, dum dicitur *Loqui sicut Draco*, Notatur ejus doctrina dolosa & venenosa, qua Agarenos, seu Saracenos infecit: hæc sunt enim draconis proprietates, ut oculis & fraudulenter decipiat,

& venenum infundat. Narratur in quadam Chronica, quod Clericus quidam cum in Curia Romana, honorem quem ambiebat, assequi nequisset, indignatus, in partes ultramarinas confugisset, innumerabilemque populum sua simulatione ad se traxit: cui cum Mahometum praeficere vellet, columbam nutriti gratis in auribus Mahometi positis, ita ut columba super ejus humeros stare, & de auribus ejus cibum sumere assuefacta, quotiescunque eum videret, super humeros ejus profiliens rostrum in aurem immitteret. Hic ergo Clericus populum convocans dixit, se illum velle praeficere, quem Spiritus sanctus in specie columbae monstraret, statimque columbam secreta emisit: illa super humerum Mahometi volans, rostrum in ejus aurem immisit: quo viso, populus credidit Spiritum sanctum esse, qui super illum descenderet, ac verba Dei in ejus aurem inflaret. Et sic Mahometus Saracenos ad legem suam seduxit, ad eamque quasi divinam recipiendam pertinaciter animavit, qui ipsi adhaerentes Regnum Persidis, & Orientalis Imperij fines usque ad Alexandriam invaserunt.

Alibi tamen legitur, Monachum quendam Serapionem nomine, Nestorianum ab Ecclesia & Monasterio exturbatum in Arabiam confugisse, Mahometo quoque adhaerisse, qui ipsum de novo & veteri testamento plura edocuit secundum Nestorij Magistri sui intellectum, Salvatorem nostrum Deum esse negantis, & partim prout sibi visum est, simulque Apocryphorum fabulis eum plenissime imbuens, Christianum Nestorianum effecit, ut tota iniquitatis plenitudo in Mahometum conflueret, & nihil ei ad perditionem sui, vel aliorum deesset. Adjuncti sunt Judaei Haereticus, qui ne vetus Christianus fieret dolose praecaverent, hujusmodi novis rebus inhiant, non scripturarum veritatem, sed fabulas suas, quibus nunc adhuc abundant, ipsi Mahometo insillabant, Sic ab optimis Doctoribus Judaeis & Haereticis, Mahometus instructus Alcoranum suum condidit, & tam ex fabulis Judaicis quam ex haereticorum venenis confectam, nefariam scripturam barbaro suo modo contexit; quem paulatim per Tomos à Gabriele, cujus nomen è sacra scriptura cognoverat, sibi allatum mentitus, gentem Deum ignorantem lethali haustu infecit: & in oralium omnium calices melle liniens, subsequente mortifero veneno, animas, & corpora gentis miseræ (proh dolor) interemit. Bene ergo dicit Joan. Evang. quod ut draco loquutus est.

Quintò reprobus Mahometus describitur, à B. Joanne, in malis operandis studiosissimus insectator; cum dicitur: *Et potestatem prioris bestia omnem faciebat in conspectu ejus.* juxta Magistrum Nicolaum de Lira: Modus primi Regis in aliquo Regno, est regnum suum firmare, & dilatare quantum potest, quod fecit ipse Mahometus, & ideo dicitur, *Potestatem prioris bestia omnem faciebat* quia quicquid solet facere primus Rex, ad firmandam & dilatandam suam potestatem, ipse diligentissime peragebat, *In conspectu ejus*, id est, prout sibi ad suum intentum expediens videbatur. Ubi notandum, quod Mahometus ad firmandam & dilatandam legem suam, sive potestatem quatuor altissimis, vel caeteris usus sit.

Prima est, ut de lege sua non ratione disputaret, sed gladio: timuit enim, quod si inter sapientes veniret, facillimè vana & perniciose ostenderetur.

Secunda est; Ne Saraceni studij Philosophiae vacarent, per quae legis suae falsitas, vel solo naturali iudicio satis manifesta deegeret.

Tertia est; Quod in principio legem suam, non nisi rusticis, & simplicioribus hominibus perscrutaret, apud quos Prophetam se merito quidvis eo facilius persuasit, & obtinuit fraudulenta sua machinatione, quanto ipsi rudiores, & honeste civilitatis ac humanae prudentiae magis erant expertes: quibus per agros, & villulas incompotè & agreste viventibus facillimè se Dei nuncium, & Prophetam esse persuadebat: utpote qui, inter veritatem & mendacium, inter facultatem & sapientiam, quid distaret, discernere nesciebant: nec parum ipsi profuit Astrologi cujusdam favor & consilium, quo latrones, sicarios, & quidquid potuit pestiferae gentis sibi univit, quorum auxilio terrorem suum super multos non leviter auxit.

Quarta est: quod in lege libidinis & voluptatis frena laxaverit, quam carnales homines mente corrupti libenter amplectuntur: & ita pater, qualiter in dilatarione suae sectae in malis operandis fuerit studiosissimus.

Sexto, impudens Mahometus describitur à B. Joanne, Evangelista, temerarius arrogantissimus: cum dicitur, *fecit terram suam, & habitantes in ea adorare bestiam primam*, id est, seipsum, qui dicitur *bestia* ratione prius assignata: adorare non dico tanquam Deum, sed sicut Prophetam Dei summum, talem enim se praedicavit, & creditis est à gente sua illa stultitiae autem temeritatis fuisse legitur, ut ausus fuerit dicere, *Credite in Deum, & in nuncium ejus Mahometum: Obedite Deo & nuncio ejus: Sequimini Deum, & Nuncium ejus.* Quod profecto verbum arrogantissimum fuit, sicut infra ostendemus; ubi ipsum non Dei Nuncium, sed pseudo prophetam manifeste ratione demonstrabimus.

Septimo, impius Mahometus describitur à B. Joanne seductor periculosissimus his verbis: *Fecit signa magna, falsa tamen, ut etiam faceret ignem de caelo in terram descendere: hic ut manifestè pater, & dicit Magister Nicolaus de Lira, ignis metaphorice accipitur, sicut & alia, quae dicuntur hic.* Mahometus enim jam magnus effectus, epileptica passione cadere cepit: quam obrem ne vel apud uxorem, vel populum suum vilipenderetur, se hoc pati, ex apparitione Gabriellae Archangeli, commentus est; utpote non valens ejus terga gentium sustinere: sicut Daniel, 10. dicit Angelo sibi apparenti: *Domine mi in visione tua dissoluta sunt compagines meae, & nihil in me remansit virium:* Angeli vero ignis vocantur, secundum illud Psalmi: *Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros ignem urentem.* Verum quia id falso à Mahometo erat commentum; ideo subiungitur, *in conspectu hominum*, id est, in opinione falsa sibi credentium. Commentetiam sunt ipsius Discipuli, quod Lunam ad se vocatam fecerit descendere, qua ratione luminis convenit curi igne, & hic secundum vanam opinionem hominum ignem descendere curavit: & haec, ut sequitur, *seduxit in terram habitantes*, per se & discipulos suos, propter signa, quae falso dicta sunt de eo, & ab hominibus bestialibus credita.

Octavo nefarius Mahometus à Joanne Evangelista crudelissimus Tyrannus dicitur, per haec verba: *Habitantibus in terra sibi subjecta, scilicet, ut faciant imaginem bestiae.* Dicitur autem ejus Imago lex ab eo data, in qua representatur ejus conditio & vita, & praecipit firmiter sub poena mortis illam custo-

castro dicitur, & hoc est quod dicitur, *ut faciant imaginem*, id est, opere impleant ejus legem. *Et datum est ei*, id est, permissum à Deo, *ut daret spiritum imaginis*, id est, vigorem suæ legi. Lex enim dicitur viva, quamdiu viget; & mortua, quando alietatur. *Ut loquatur imago bestia*, id est, sententiam suam ostendat, sicut dicitur, *Lex talis loquitur in tali casu*, nam omnia ferè accipiuntur metaphoricè. *Sequitur, Et quicumque non adoraverit imaginem bestia*, id est, legem bestialem Mahometi non receperit, & non coluerit, *occidatur: Et faciet per violentiam*, omnes, pullos, & magnos, divites, & pauperes, liberos, & servos *habere charactem in manu dextra*, id est, in opere, & *in frontibus suis*, per otis confessionem. Hactenus ex Turretemata.

CAPVT II.

Mahometum non fuisse Apostolum,
sive Nuncium à Deo missum.

Confutend.
scilicet 8.
Tom. 5.
supra. it.
Bibliothec.
Theolog.
per quã
sua
Mahometanæ
sectæ superstitio
acritee
impugnatur &
confutatur.

Nicolaus Clenardus vir egregius, qui è patria sua Belgio longissimam & valde periculosam suscepit peregrinationem in Africam, & in civitate Felle diu moratus est, eum in finem, ut Mahometanam fidem perfectè ediceret, quo deinceps Mahometis ab infidelitate sua, ad fidem Christi convertendis, magis utilem ac fructuosam operam impenderet: rectè fundamentum disputationis inter nos & Mahometistas notavi: hoc fuisse, de Ecclesiæ Catholice statu sempiterno, vel everfione ante annos nongentos. Illi enim ajunt, ut Evangelio prodito abrogata est lex ceremoniarum, sic Mahometum successisse Christo, cum ejus lex & Ecclesiæ intercessisset. Quare hic negotij cardo est, & hinc ordiendâ disputatio: Mahometum nec fuisse Apostolum, nec à DEO missum, nec Evangelicam legem fuisse abrogatam, aut extinctam.

Ut autem Mahometus se Dei Apostolum comprober, tum ex litteris sacris suam auctoritatem, & vocationem commendat, tum Saraceni aliquibus miraculis ab ipso Mahometo factis confirmant. Primo igitur Mahometus *cap. 74. Alcorani*, inquit, Christum in novo testamento de Mahometo venturo his verbis prædixisse, *Nuntia* (inquit ille) *vobis affiro, de nuncio post me venturo, cujus nomen Mahometus: quem locum Saraceni omnes credunt in Evangelio adhuc stare, sui minus, malitia & impietate Christianorum fuisse etatum. Secundo, in cap. 71. Alcorani*, dicitur Deum in veteri testamento ejusdem Prophetæ futuram nativitatem, tot anorum millibus ante prænciasse, illis verbis *Deut. 18. Prophetam de gente tua, & de fratribus tuis sicut me suscitabit tibi Dominus Deus.*

Præterea Saraceni multa à Mahometo miracula gloriosa edita in confirmationem sui Apostolatus fuisse fingunt: ex quibus illa (inquiunt) sunt principaliora, quod in specie columbæ Spiritus Dei in eum descendit, & inspiravit, quemadmodum lex Alcorani erat conscribenda: quod dum coram universâ multitudine concionaretur, indomitus taurus, terribilior illo immani Atticæ regionis, qui ab Hercule victus, inter admirabiles ejus labores numeratur, ad Mahometum accurrens, in genua se prosternens & declinans humiliter caput, manum Prophetæ supplex deosculatus est: quasi exemplo suo demonstrans eum ab hominibus colendum, quem ferè & truculentæ be-

stia venerentur. Quid illud, quoddam Adamo novem post ejus creationem diebus, stupenda quædam visio accidit, quã dum attonitus miratur, divinitus ei annunciatum est, eam fuisse præsignificationem quandam plurimorum Prophetarum, ex quibus oriundus esset Mahometus; quem quatuor tantum annis natum invisit Archangelus Gabriel, qui etiam antea de cælo descenderat, cum septuaginta Angelorum millibus, ut mundo ejus nativitatem testaretur, & qui postea cælitus eam legem detulit, quæ deinceps à Mahometo toti mundo erat imponenda? Mitto divisam in duas partes lunam, & hujus generis quædam alia. Neque enim, inquit Saraceni, Mahometus adeo erat stolidus, ut Prophetam & Apostolum Dei se vendicaret, sine illo argumento, quo Deus semper omnes sine exceptione ejusmodi Prophetas voluit esse ornatos: neque Arabes, Persæ, Asiatici, & Egyptij, qui ejus Alcoranum susceperunt, adeo erant agrestes & barbari, ut unico verbo victi, fidem veterem voluerint projicere, & novam undecunque oblatam arripere.

Tertiò, quia Mahometus (inquiunt Saraceni) non solum ad reformandum orbem, sed etiam ad castigandum, ob neglectam Christi sanctissimam doctrinam, & Religionem, ultimo loco fuit missus, idcirco post ea miracula, suæ divinæ vocationis indicia, cum prædicatione Alcorani gladium copulavit: Deum enim, ajunt, illi per Gabrielem, Alcoranum misisse, præcepisseque, ut eum per orbem terrarum publicaret, simulque gladium tradidisse, quo repugnantes castigaret: hancque contendunt Saraceni legem esse, ipsissimam Dei voluntatem, veritatem certam, in qua promulganda, si operam suam poneret, DEUM ei affuturum, & felicibus auspiciis conatum ejus ad optatos exitus provecturum. Et his promissis eventa (inquiunt) pulcherrimè responderunt. Rem siquidem aggressus mirabili felicitate Regiones maximas subjugavit, Arabiam, Asiam, Persiam, & alias plurimas: neque potentissimus Romanorum Imperator, ejus cursum potuit retardare, aut hominum extinguere ardorem, aut amissas provincias recuperare, aut unquam extripare, quam ille fidem feverat; quæ & ijs in locis ad hunc usque diem firma constantque permansit; & extremas Orientis plagas pervasit. Unde sibi ipsis facillè persuaserunt, (imo hoc est potissimum hujus sectæ fundamentum) Deum primò misisse humano generi Moysem, deinde abrogata lege Christum JESUM, instructos facultate & virtute prodigiorum: hominibus vero non obsequentibus eorum dictis, misisse postremo Mahometum sine miraculis, armatum, ut quos non moverant miracula, arma compellerent: ac proinde Mahometum fuisse postremum nuncium, nec futurum alium post ipsum.

Contra hujusmodi igitur deliria statuendum primum, Mahometum nulla fecisse miracula: secundum, Non fuisse Dei nuncium, neque Apostolum; ac tertium proinde, Non fuisse ultimo loco à Deo missum, quartum, Ipsum non esse Dei Prophetam.

Maho-